

♪ SÅ SYNGER VI LITT ♪

Jeg så at en leser etterlyste teksten til «Mellom granskog og li», her kommer den, sånn som jeg har lært den, skriver *M. B., Sarpsborg*.

MELLOM GRANSKOG OG LI

Mellom granskog og li, mellom furu og sti,
der sang jeg min barndom så glad.
Jeg var munter i sinn, og hadde roser på
kinn,
så alene i skogen jeg satt.

Jeg hørte lokkende lur, jeg hørte fossende
dur,
og blandet med bjellende klang.
Og der oppsto en lyst, i mitt barnlige bryst,
jeg vil ut på det brusende hav.

Så kom vinterens tid, dekket åser og li,
og den muntret mitt øye å se.
I den skrånende li, sto jeg alltid på ski,
og jeg badet meg ofte i sne.

Jeg ville ut fra land, til det blå ocean,
for å søke min lykke ombord.

Jeg tok avskjed med mor, med min søster
og bror,
som nå gråt da på sjøen jeg fór.

Ti år gikk så hen, før jeg kom hjem igjen,
og fikk skue min hjemlige strand.
Jeg var vokset meg stor, da jeg hilste på
mor,
som nå neppe gjenkjente sin sønn.

Ib blant pikenes flokk, å, jeg minnes det nok,
to vakre øyne jeg så.
Hun var yndig og pen, som en lilje så ren,
og til henne min kjærlighet sto.

Skjønt hun troskap meg svor, så bedrog
hun meg dog.
min første — og troløse brud!
Jeg vil søke min grav, på det brusende hav,
der hvor kjærlighet slukkes ut.

